

leders påvirkning af børn og unge fremlagt. En af konklusionerne var, at medieudbuddet nu er så stort og varieret, at forbud og kontrol ikke længere er effektive midler til beskyttelse af børn og unge mod skadelige påvirkninger fra levende billeder, men at vejledningen af forældrene og medieundervisningen af børnene bør styrkes.

Intentionen med oprettelsen af Medierådet sker på denne baggrund med henblik på at styrke den oplysende virksomhed om film i forhold til forældrene og andre, der beskæftiger sig med børn og unge.

Lovforslaget omfatter – som det fremgår af § 1, stk. 2 – ikke tv-udsendelser. Men det vil være naturligt, at Medierådet og tv-stationerne indleder en dialog om tv-udsendelsers påvirkning af børn og unge og om oplysning og vejledning herom.

B. De gældende regler

1. Ny organisationsstruktur for filminstitutionerne

Den gældende lov om film (lov nr. 218 af 5. april 1989) blev vedtaget af Folketinget den 30. marts 1989 og trådte i kraft den 1. maj 1989 (se Folketingstidende 1988-1989, sp. 1008-1024, sp. 7918-7919 og sp. 8232-8233).

Baggrunden for lovforslaget var bl.a. ønsket om at fremme et flerstrengt filmstøttesystem og at sikre en bedre udnyttelse af de statslige bevillinger til film.

På spillefilmområdet blev den såkaldte 50/50-ordning indført, som indebar, at der kan ydes støtte til produktion af spillefilm uden forudgående konsulentvurdering af filmenes kunstneriske kvalitet. Der kan herefter ydes støtte med 50 procent af de budgetterede produktionsomkostninger, dog ikke over et vist maksimum, der blev fastsat til 3,5 mio. kr. pr. film. Med vedtagelsen af loven fulgte en bevillingsforøgelse til formålet.

På kort- og dokumentarfilmområdet blev det præciseret, at Statens Filmcentral også har til opgave at distribuere film til enkeltpersoner.

For Det Danske Filmmuseum blev der indført en hjemmel til at udvide deponeringsordningen til også at omfatte videogrammer.

I bestyrelsen for Det Danske Filminstitut og Statens Filmcentral blev filmbranchen repræsenteret som tilforordnede i stedet for som medlemmer. Baggrunden var, at habilitetsproblemer i for høj grad havde udgjort et problem for bestyrelsens arbejde.

Filmjuryen og Børnefilmrådet blev nedlagt.

Reglerne om offentlig filmforevisning, som betød, at man skulle have tilladelse fra politiet til at drive biograf, blev ophævet.

Den Danske Filmskole blev udskilt til en særlig paragraf.

Ved § 13 i lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af offentlige fordringer lønindeholdelse mv. (lov nr. 380 af 6. juni 1991), der blev vedtaget af Folketinget den 30. maj 1991 og trådte i kraft den 7. juni 1991 (se Folketingstidende 2. samling sp. 5362-5403, sp. 6818-6826, sp. 7179-7183) indsattes efter § 23 i kapitel 8 § 23 a vedrørende fremgangsmåden ved indeholdelse af løn m.v. for misligholdte lån ydet i henhold til den tidligere lovgivning om film og biografer. Bekendtgørelse herom trådte i kraft den 14. maj 1993.

Ved lov om videregående kunstneriske uddannelser, der blev vedtaget af Folketinget den 22. april 1994 og trådte i kraft den 1. august 1994 (se Folketingstidende sp. 6005-6019, sp. 8766-8768, sp. 9794-9795) ophævedes filmlovens § 22 om Den Danske Filmskole. Filmskolen henhører fremover under lov om videregående kunstneriske uddannelser.

Loven blev med de af ændringslovene følgende ændringer optrykt som lov bekendtgørelse nr. 342 af 2. maj 1996.

2. Nyt medieråd for børn og unge

Den gældende lov om filmcensur (lov nr. 135 af 29. marts 1969) blev vedtaget af Folketinget den 29. marts 1969 og trådte i kraft den 1. juli 1969. (Se Folketingstidende sp. 226, sp. 591-610, sp. 4659-4673 og sp. 4798). Loven indebærer, at enhver film, der forevises offentligt for børn under 12 og 16 år, forinden af Statens Filmcensur skal være godkendt for børn i den pågældende aldersgruppe. Overtrædelse heraf straffes med bøde. Statens Filmcensurs afgørelse træffes på baggrund af en vurdering af, om filmen kan antages at være skadelig for børn.

Lov nr. 169 af 14. maj 1980 (se Folketingstidende, 2. samling, sp. 4105-4119, sp. 8572-8573, sp. 8764-8767) om ændring af lov om filmcensur, der trådte i kraft den 1. august 1980, indebar at lovens bestemmelser blev udvidet til også at omfatte videogrammer. Der blev indført en ny bestemmelse om, at en film kan tillades for alle, men frarådes for børn under 7 år. Endelig blev der givet hjemmel til en præcisering af reglerne om, hvordan annoncering af filmcensurens afgørelser skal ske. Loven blev med de af ændringsloven følgende ændringer optrykt som bekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980.

Den gældende lov om mærkning af videogrammer (lov nr. 435 af 1. juni 1995) (se Folketingstidende sp. 7071-7083, sp. 11509-11512, sp. 11701-11702), der blev vedtaget af Folketinget den 24. maj 1994, trådte i kraft den 1. maj 1995. I loven blev der fastsat regler om, at videogrammer (videofilm) skal forsynes med oplysning om deres egnethed for børn og unge under 12 og 16 år. Statens Filmcensur har foretaget vurde-